



ת"פ 17778/12/16 - מדינת ישראל נגד ר.מ.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 יולי 2017

ת"פ 17778-12-16 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל

נגד ר.מ. ע"י ב"כ עו"ד קובי פלומו
הנאשם

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בשתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מהאישום השני בכתב האישום המתוקן (לאחר מחיקת האישום הראשון במסגרת תיקון כתב האישום) עולה כי ביום 17.3.16 שלח הנאשם מהפלאפון שלו מסרון לפלאפון של בת זוגו (להלן: **המתלוננת**) ובו כתוב "אני מקווה ללכת לבקר אותך בבית העלמין..." "תקבעי היום משהו בפייסבוק אני ישמור על הילדים ותחזרי מתה".

מהאישום השלישי עולה כי במשך כחודש וחצי עובר ליום 6.12.16 במספר הזדמנויות אמר הנאשם למתלוננת: "אני את החיים שלי עשיתי ואין לי מה להפסיד". "ביום שאדע שאין לי מה להפסיד אני לוקח אותך איתי למות". "אני יהרוג אותך אם את מתגרשת ממני".

הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו יופנה הנאשם לחוות דעת ממונה, כאשר עמדת המאשימה למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, באם ימצא כשיר, וכן רכיבים וההגנה תטען באופן פתוח.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות שניתנה בעניינו של הנאשם, הוא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות והומלץ על השמתו ב"משקם" בפתח תקווה.

במסגרת הטיעונים לעונש העידה המתלוננת, גב' ג.מ., כעדת אופי מטעם הנאשם.

לפי עדותה, היא והנאשם עשו שלום בית, לאחר המשבר הקשה שעבר עליהם.

העדה טענה כי פנתה למשטרה לא מיוחד, אלא ממצוקה נפשית, וביקשה להקל עם הנאשם.



העדה מסרה כי היא והנאשם נמצאים בייעוץ זוגי באופן פרטי במשך חודש.

כן נמסר כי הם חתמו על הסכם שלום בית/גירושין.

במסגרת הטענות לעונש, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר, שכן מדובר באיומים חמורים שבוצעו במספר מקרים.

נטען כי לאור ההודיה, החיסכון בזמן השיפוטי והעדר עבר פלילי, ומנגד - חומרת העבירות, עתירת המאשימה הינה לעונש של 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי.

כן נטען כי לאור דברי המתלוננת בבית המשפט, המאשימה לא תעתור להטלת פיצוי.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם והמתלוננת היו בהליך גירושין, עד שקיבלו החלטה לעשות מהפך, לקחו על עצמם את הסדרת גידול הילד המשותף וחתמו על הסכמים, וכעת הם נמצאים בשלב של הליך טיפולי.

נטען כי הנאשם היה נשוי כ-30 שנה, יש לו 3 ילדים בגירים והוא גם סבא.

נטען כי כתב האישום תוקן לקולא משמעותית ולא בכדי, וזאת לנוכח קשיים ראייתיים באשר לשני סעיפי אישום נוספים.

נטען כי האיומים אמנם בוטים, אך זה סגנון הדיבור שהיה נפוץ בין בני הזוג, הן בשל פער הגילאים והן מהרקע שכל אחד מהם מגיע ממנו.

נטען כי הנאשם שהה בתנאים מגבילים משך זמן ארוך.

כן נטען כי עוד בחקירה אמר הנאשם כי הדברים נאמרו בעידנא דריתחא, וכי הדברים נאמרו בתגובה לאמירות מצד המתלוננת.

ב"כ הנאשם הפנה לעדותה של המתלוננת שאמרה במפורש שהיא התלוננה לא מתוך פחד אלא מתוך מצוקה.

נטען כי המתלוננת היתה במצב ירוד הן מבחינה נפשית, עקב דכאון אחרי לידה, והן מבחינה כלכלית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא שהחל בהליכי הגירושין ולא להיפך, כך שלא מדובר במקרה של גבר אובססיבי, על כל המסוכנות המתבטאת מכך.

נטען כי היה בין הצדדים סכסוך בעניין הרכוש, אשר הוסדר.

כן נטען שתיקון כתב האישום לקולא והגבלת העתירה העונשית של המאשימה לעבודות שירות, מעידים על האופן בו רואה המאשימה את חומרת האירוע.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר במפגש ראשון של הנאשם עם החוק מבחינת מעצר ועתר לכך שבית משפט יתחשב בנאשם בהיותו עצמאי שפרנסת הבית עליו, ומאחר שהוא מצוי בחובות כספיים מאז ששהה תקופה ארוכה במעצר בית.



לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יסתפק בענישה הצופה פני עתיד שמאזנת נכונה את האירוע, וזאת בהתחשב בכך שאחד האיומים נעשה בצורת מסרון, וכי האיומים נאמרו כחלק מויכוח ובלהט הדברים.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירות וטען כי האיומים נאמרו בלהט של ויכוחים ולא מתוך כוונה לעשות מעשה ממשי כלשהו. נטען כי האיומים נאמרו חודשים לפני שנעצר וכי הוא רצה להתגרש, וכי הויכוח הזה היה רקע למעצר.

הנאשם טען כי תמך במתלוננת וכי מדובר באם בנו, ומעולם לא התכוון לפגוע בה.

נמסר כי בנם המשותף נולד בדצמבר 2015, לאחר שנתיים של זוגיות.

הנאשם מסר כי המתלוננת רצתה להתחתן ורצתה ילד, אך לאחר הלידה סבלה מדכאון והחליטה שהיא רוצה להתגרש.

הנאשם טען כי היה נשוי בעבר 30 שנה וגידל ילדים נורמטיביים.

כן נטען כי הגיע מרקע נורמטיבי ותקין וכי הדברים נאמרו מתוך כעס ולא מתוך כוונה לממשם.

הנאשם אמר כי למד את הלקח ולא יחזור על הדברים.

דין

הערכים הנפגעים עקב ביצוע העבירות הינם בטחונה ושלוות נפשה של המתלוננת, כאשר הפגיעה היא ברמה משמעותית לנוכח היותה בתוך התא המשפחתי.

בהתחשב במספר האיומים ובהיותם ברף גבוה, מחד גיסא, ומנגד - בכך שהאיומים המילוליים לא היו מלווים במעשי אלימות פיזית או בהתנכלויות אחרות כלפי המתלוננת, מתחם העונש הראוי מתחיל מחודש מאסר בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וכן רכיבים נלווים.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי לנוכח העדר עבר פלילי, הפקת הלקחים, עשיית שלום בית עם המתלוננת והרתמות לטיפול זוגי, וכן לנוכח הסנקציות המגבילות שננקטו כלפי הנאשם בהליכי המעצר, יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

חודש מאסר בפועל, אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 18.7.17.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת איומים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 יולי 2017, במעמד הצדדים.